

Publicerad 2014-10-09 17:15 av Linda CH

Till min kära dotter ännu en gång

Hon som bör älskas

Hon går ensam genom Vintergatans rum

En vagabond i en väldig tomhet

med mörkrets vind vinande i sitt hår

och i ögonen är ljuset utbrunnet

Hon vandrar genom ensliga regnbågar

Ur skimrande regndroppar in i solstrålar

Sju färger återspeglar hennes ärrade själ

Inlåst i hjärtats valv är hennes ändlösa plåga

Tyngd av sorg vill jag lätta hennes börda

Visa henne skogar som evigt grönskar

Där kärlekens bäckar ständigt porlar

och där näktergalars ljuva sånger alltid tröstar

och jag älskar henne så

oerhört besinningslöst att

jag vill skänka henne mitt liv

© Linda C Hansson

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Linda CH med Poeter.se id #35447 innehar upphovsrätten